

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 63.572/3
van 25 juni 2018

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het Binnenmilieubesluit van 11 juni 2004 en tot opheffing van het ministerieel besluit van 16 maart 2006 tot vaststelling van het modelformulier en de procedure voor aanvragen van een onderzoek van het binnenmilieu’

Op 24 mei 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het Binnenmilieubesluit van 11 juni 2004 en tot opheffing van het ministerieel besluit van 16 maart 2006 tot vaststelling van het modelformulier en de procedure voor aanvragen van een onderzoek van het binnenmilieu’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 19 juni 2018. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 25 juni 2018.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt in hoofdzaak tot de wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 11 juni 2004 ‘houdende maatregelen tot bestrijding van de gezondheidsrisico’s door verontreiniging van het binnenmilieu’ (hierna: het Binnenmilieubesluit van 11 juni 2004).

De wijzigingen betreffen onder meer de omschrijving van het voor het toezicht bevoegde intern verzelfstandigd Agentschap Zorg en Gezondheid (hierna: het Agentschap) en van de bevoegde personeelsleden van het Agentschap, de actualisering en aanvulling van de definities, het schrappen van de delegatie aan de Vlaams minister bevoegd voor het gezondheidsbeleid om de bijlage bij het voormelde besluit met de kwaliteitsnormen voor het binnenmilieu te vervolledigen of aan te passen, het informeren van andere groepen of personen dan de gezondheidswerkers en de burgers, het indienen van het verzoek tot onbewoonbaarverklaring bij de burgemeester, het formulier waarmee een aanvraag tot onderzoek gebeurt (dat niet langer door de genoemde minister wordt vastgesteld, maar waarvan de minimale inhoud in het ontwerp wordt bepaald en een model ter beschikking wordt gesteld op de website van het Agentschap), het bezorgen van de gemotiveerde voorstellen van saneringsmaatregelen, alsook de vervanging van de bijlage met de biotische, fysische en chemische factoren, hun richt- en interventiewaarden en de blootstellingsduur.

Samenhangend met de ontworpen bepalingen over het formulier voor de aanvraag tot onderzoek wordt voorzien in de opheffing van het ministerieel besluit van 16 maart 2006 ‘tot vaststelling van het modelformulier en de procedure voor aanvragen van een onderzoek van het binnenmilieu’.

BEVOEGDHEID

3. Als rechtsgrond voor het Binnenmilieubesluit van 11 juni 2004 en voor het ontworpen wijzigingsbesluit wordt gesteund op het decreet van 21 november 2003 ‘betreffende het preventieve gezondheidsbeleid’.

Wat betreft de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap heeft de Raad van State in advies 34.339/AV van 29 april 2003 over een voorontwerp dat heeft geleid tot dat decreet,¹ uiteengezet dat de bevoegdheid inzake de preventieve gezondheidszorg enkel betrekking heeft op bepaalde aspecten, namelijk “activiteiten” en “diensten”, die een zekere band moeten vertonen met

¹ *Parl.St.* Vl. Parl. 2002-03, nr. 1709/1, 143-163.

bepaalde ziektes of aandoeningen. Maatregelen die wel kunnen bijdragen tot de gezondheid van de mens, maar die slechts onrechtstreeks te maken hebben met ziekten en aandoeningen, vallen buiten die gemeenschapsbevoegdheid.² Dat was volgens de Raad het geval voor de bepalingen in het voorontwerp die betrekking hebben op het zogenaamde facettenbeleid,³⁴ alsook – meer in het bijzonder – voor de bepalingen in het kader van dat facettenbeleid die betrekking hebben op streefwaarden in water, lucht, bodem (die behoren tot de gewestelijke bevoegdheid inzake leefmilieu), de bepalingen die betrekking hebben op streefwaarden in voeding (die behoren tot de federale bevoegdheid inzake de veiligheid van de voedselketen) en de bepalingen die betrekking hebben op streef- en grenswaarden in de mens (die bevoegdheidsconform geïnterpreteerd moeten worden, doordat ze bijvoorbeeld geen betrekking mogen hebben op de federale bevoegdheid inzake de bescherming tegen ioniserende stralingen of op de gewestbevoegdheid inzake leefmilieu).⁵

De decreetgever heeft die bevoegdheidsbezwaren grotendeels naast zich neergelegd. Wat betreft het zo-even aangehaalde facettenbeleid heeft hij wel twee belangwekkende aanpassingen aangebracht. In artikel 1 van het decreet van 21 november 2003 werd vermeld dat het zowel een gemeenschaps- als een gewestaangelegenheid regelt. Artikel 4, § 2, tweede en derde lid, van hetzelfde decreet bevat de volgende, eveneens declaratieve, bepalingen:

“De gewestaangelegenheid, bedoeld in artikel 1, heeft enkel betrekking op bepaalde aspecten van het facettenbeleid in het Vlaamse Gewest, met name op de initiatieven met betrekking tot fysische of chemische factoren, zoals bedoeld in de artikelen 51 tot en met 55, en met betrekking tot ruimtelijke en materiële factoren, zoals bedoeld in artikel 56.

Het facettenbeleid omvat geen initiatieven die vallen onder de bevoegdheden van de federale overheid.”

Over het voormelde artikel 1 wordt in de memorie van toelichting het volgende uiteengezet:

“Artikel 1, § 1, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 stelt dat ‘de Vlaamse Raad’ en de ‘Vlaamse Regering’ zowel bevoegd is voor ‘Gemeenschapsbevoegdheden’ als voor de ‘Gewestbevoegdheden’. Deze bepaling laat toe dat, hoewel het decreet in hoofdzaak handelt over gemeenschapsmateries, ook gewestbevoegdheden bij het preventieve gezondheidsbeleid kunnen betrokken worden. Wel wordt de betrokkenheid van de gewestbevoegdheden beperkt tot de initiatieven inzake fysische of chemische factoren en tot de initiatieven inzake materiële en ruimtelijke factoren, in zoverre de vermelde factoren een invloed kunnen hebben op de gezondheid.

² *Ibid.*, 147-151.

³ Volgens artikel 2, 9°, van het decreet van 21 november 2003 gaat het om het beleid “buiten het domein van de gezondheidszorg” dat “bijdraagt tot het bevorderen, beschermen of behouden van gezondheid”. In artikel 4, § 2, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt ter zake gewag gemaakt van initiatieven “die zich richten op exogene determinanten van gezondheid en exogene bronnen van gevaar of bedreigende factoren voor de gezondheid”.

⁴ *Ibid.*, 152-153.

⁵ *Ibid.*, 154-155.

Gelet op de verschillende territoriale reikwijdte van decreetbepalingen naargelang deze betrekking hebben op gemeenschapsaangelegenheden dan wel op gewestaangelegenheden, zal bij de initiatieven inzake fysische of chemische factoren en de initiatieven inzake materiële en ruimtelijke factoren telkens duidelijk gesteld worden dat deze enkel gelden voor het grondgebied van het Vlaamse Gewest.”⁶

Met betrekking tot het voormelde artikel 4, § 2, tweede en derde lid, wordt het volgende vermeld:

“In de tweede paragraaf beperkt het tweede lid de mogelijke betrokkenheid van de gewestbevoegdheden tot bepaalde aspecten van het facettenbeleid, met name tot die initiatieven ervan die betrekking hebben op de fysische of chemische en op de ruimtelijke en materiële factoren die een effect kunnen hebben op de gezondheid. Bij wijze van voorbeeld kan de problematiek van de preventie van intoxicaties door koolmonoxide (CO) worden aangehaald. De informatie hieromtrent aan de bevolking is duidelijk een gemeenschapsbevoegdheid, maar de milieunormeringen met betrekking tot de indoor-kartings bijvoorbeeld en de huisvestingsproblematiek die aan de CO-problematiek is gekoppeld, zijn duidelijk gewestbevoegdheden.

Hetzelfde tweede lid stelt ook dat deze eventuele betrokkenheid van de gewestbevoegdheden niet van toepassing is in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, maar enkel in het Vlaamse Gewest.

Het derde lid van de tweede paragraaf bepaalt duidelijk dat door het facettenbeleid de federale bevoegdheden niet worden aangetast. Concreet gaat het over de productnormen, de bescherming tegen de ioniserende stralen, de veiligheid van de voedselketen en de verplichte profylactische maatregelen (momenteel betreft dit laatste domein enkel de verplichte inenting tegen kinderverlamming).

Het facettenbeleid impliceert overigens niet alleen samenwerking in de schoot van de Vlaamse regering tussen ‘Gewest’ en ‘Gemeenschap’, maar ook binnen de diverse domeinen van de Gemeenschapsbevoegdheid in zoverre deze samenwerking een invloed beoogt op de gezondheid. Met het oog op de uitvoering van het preventieve gezondheidsbeleid kunnen immers, bij wijze van voorbeeld, het jeugdbeleid, het sportbeleid en het onderwijs- en vormingsbeleid een belangrijke bijdrage leveren.”⁷

4. Het ontworpen besluit bevat (wijzigingen van) uitvoeringsbepalingen van de artikelen 30, § 2, 39, 51 en 55 van het decreet van 21 november 2003, zoals ook zal blijken uit het onderzoek van de rechtsgrond.

4.1. Bij artikel 39, § 2, van het decreet van 21 november 2003 wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om met betrekking tot biotische factoren die een potentieel gevaar vormen voor de volksgezondheid, initiatieven te nemen ter voorkoming van infecties, allergieën of intoxicaties.⁸ De decreetgever beoogde met deze bepaling een gemeenschapsbevoegdheid te regelen, zoals *a contrario* kan worden opgemaakt uit artikel 4, § 2, eerste en tweede lid, van het voormelde decreet, en is daarbij uitgegaan van een ruimere interpretatie van de

⁶ *Ibid.*, 35.

⁷ *Ibid.*, 36.

⁸ Zie punt 1° van de bijlage bij het ontworpen besluit.

gemeenschapsbevoegdheid inzake preventieve gezondheidszorg dan de Raad van State in het voormelde advies 34.339/AV.⁹

4.2. De artikelen 1 en 55 van het voormelde decreet bevatten delegaties aan de Vlaamse Regering om “initiatieven [te] nemen voor de preventie van aandoeningen, veroorzaakt door fysische of chemische factoren”, alsook om “initiatieven [te nemen] die, met betrekking tot de fysische of chemische factoren, een facettenbeleid vergemakkelijken of mogelijk maken, en dit minstens met betrekking tot verzorgingsvoorzieningen, waterrecreatie, mobiliteit en huisvesting”.¹⁰ Zoals werd uiteengezet in opmerking 3, is de decreetgever daarbij uitgegaan van een gewestbevoegdheid, zonder dat echter werd verduidelijkt welke gewestbevoegdheid daarbij in aanmerking komt.

4.2.1. Zoals de Raad van State reeds heeft uiteengezet in advies 37.050/3 van 11 mei 2004 over een ontwerp dat heeft geleid tot het Binnenmilieubesluit van 11 juni 2004, kan een regeling die betrekking heeft op het vermijden van gezondheidsrisico's in woningen, worden ingepast in de bevoegdheid van de gewesten inzake huisvesting.¹¹

4.2.2. Voor het overige (en in elk geval wat betreft publiek toegankelijke gebouwen) kan worden gesteund op de bevoegdheid van de gewesten inzake de bescherming van het leefmilieu,¹² maar enkel in zoverre richt- en interventiewaarden worden vastgesteld voor (extreemlaagfrequente) elektromagnetische straling¹³ en voor chemische factoren,¹⁴ en niet voor fysische factoren als temperatuur, tocht, ventilatie en vochtigheid.¹⁵⁻¹⁶ Dat laatste is enkel mogelijk voor woningen, zoals in opmerking 4.2.1 is uiteengezet.

⁹ Het zou evenwel verkeerd zijn om, na de Zesde Staatshervorming, die bevoegdheid specifiek te situeren in de nieuwe bevoegdheidscategorie van “initiatieven inzake preventieve gezondheidszorg” (zie artikel 5, § 1, I, eerste lid, 8°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980). Uit de parlementaire voorbereiding kan immers duidelijk worden opgemaakt dat met die term werd gerefereerd aan een aantal bestaande federale “preventie-initiatieven” die voortaan tot de gemeenschapsbevoegdheid moeten worden gerekend (*Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/1, 42-43).

¹⁰ Zie de punten 2° en 3° van de bijlage bij het ontworpen besluit.

¹¹ Adv.RvS 37.050/3, opmerking 6. Zie artikel 6, § 1, IV, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (“de huisvesting en de politie van woongelegenheden die gevaar opleveren voor de openbare reinheid en de gezondheid”).

¹² Zie artikel 6, § 1, II, eerste lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (“[d]e bescherming van het leefmilieu, onder meer die van de bodem, de ondergrond, het water en de lucht tegen verontreiniging en aantasting, alsmede de strijd tegen de geluidshinder”).

¹³ Zie de eerste rij van de tabel in punt 2° van de bijlage bij het ontworpen besluit. In dat verband kan worden verwezen naar GwH 15 januari 2009, nr. 2/2009, B.4.2, waarin het Grondwettelijk Hof oordeelde dat de gewestbevoegdheid inzake de bescherming van het leefmilieu “de bevoegdheid [omvat] om maatregelen te treffen ter voorkoming en beperking van de risico's verbonden aan niet-ioniserende stralingen, met inbegrip van de beperking van de blootstelling van de mens aan het risico van dergelijke stralingen die zich doorheen zijn leefmilieu verspreiden. De omstandigheid dat zulke maatregelen bijdragen tot de bescherming van de volksgezondheid, doet geen afbreuk aan de gewestelijke bevoegdheid. Het leefmilieubeleid strekt er immers toe de diverse onderdelen van het leefmilieu van de mens te beschermen, in eerste instantie om aldus zijn gezondheid te vrijwaren.”

¹⁴ Zie punt 3° van de bijlage bij het ontworpen besluit.

¹⁵ Zie de tweede tot de vierde rij van de tabel in punt 2° van de bijlage bij het ontworpen besluit.

¹⁶ Adv.RvS 37.050/3, opmerking 7.

5. Dit alles heeft tot gevolg dat – door de keuze die de decreetgever ter zake uitdrukkelijk heeft gemaakt – de ontworpen regeling een verschillend territoriaal toepassingsgebied heeft, naargelang ze betrekking heeft op gemeenschapsaangelegenheden (zie opmerking 4.1) of gewestaangelegenheden (zie opmerking 4.2). In gemeenschapsaangelegenheden (in zoverre de ontworpen regeling betrekking heeft op biotische factoren) geldt ze immers ook in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, maar enkel ten aanzien van natuurlijke personen die zich vrijwillig tot een instelling hebben gewend die wegens haar organisatie geacht moet worden uitsluitend tot de Vlaamse Gemeenschap te behoren.¹⁷ In gewestaangelegenheden geldt de ontworpen regeling helemaal niet in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Op zijn minst moet bij de toepassing van het te wijzigen Binnenmilieubesluit van 11 juni 2004 rekening worden gehouden met dat verschillende territoriale toepassingsgebied. Eigenlijk zou dat onderscheid zelfs in de tekst zelf tot uiting moeten komen, aangezien het besluit bepalingen bevat die niet op vrijwilligheid zijn gesteund, maar dwingend zijn, en die dus hoe dan ook geen toepassing kunnen vinden in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

RECHTSGROND

6.1. Het ontworpen besluit van de Vlaamse Regering vindt rechtsgrond in artikel 30, § 2, van het decreet van 21 november 2003, in zoverre het betrekking heeft op taken inzake preventieve gezondheidszorg die worden toevertrouwd aan de erkende samenwerkingsverbanden voor loco-regionaal gezondheidsoverleg en -organisatie (hierna: Logo's).

6.2. In zoverre het ontworpen besluit betrekking heeft op initiatieven betreffende biotische factoren die een potentieel gevaar vormen voor de volksgezondheid, ter voorkoming van infecties, allergieën of intoxicaties, wordt de rechtsgrond geboden door artikel 39 van het decreet van 21 november 2003.

Volgens die bepaling moeten de betrokken maatregelen worden “gemotiveerd”. Er wordt niet bepaald hoe die motivering moet worden geformaliseerd, maar om geen twijfel te laten bestaan aangaande de wettigheid van het ontworpen besluit, is het raadzaam om die motivering ofwel in de aanhef van het ontwerp op te nemen, ofwel in een verslag aan de Vlaamse Regering dat samen met te nemen besluit (en met het advies van de Raad van State)¹⁸ wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

6.3. In zoverre het ontworpen besluit betrekking heeft op initiatieven betreffende de preventie van aandoeningen, veroorzaakt door fysische of chemische factoren en op initiatieven die, met betrekking tot de fysische of chemische factoren, een facettenbeleid vergemakkelijken of

¹⁷ Zie ook advies 34.339/AV, p. 155-157.

¹⁸ Artikel 3, § 1, eerste lid, vierde zin, van de wetten op de Raad van State.

mogelijk maken, wordt de rechtsgrond geboden door de artikelen 51 en 55 van het decreet van 21 november 2003,¹⁹ binnen de in opmerking 4.2 geschetste bevoegdheidsgrenzen.

7. Het ontworpen artikel 6, § 5 (artikel 4, 2°, van het ontwerp), schrijft de vermelding voor van een aantal persoonlijke gegevens van de aanvrager van een onderzoek voor een woning. Dit impliceert dat persoonsgegevens worden verwerkt over de aanvrager en over de bewoner, met inbegrip van, wat de bewoner betreft, gegevens die de gezondheid betreffen.

De gemachtigde verklaarde daarover onder meer het volgende:

“Concreet werd dit vastgelegd in de aangehaalde paragrafen §1 en §2 van artikel 32 van het decreet van 21 november 2003. De organisatie van het netwerk zoals beschreven is vastgelegd in het decreet van 25 april 2014 betreffende de organisatie van het netwerk voor de gegevensdeling tussen de actoren in de zorg. Dit laatste decreet moet nog grotendeels verder uitgevoerd worden. Hiertoe behoort dus ook het preventief gezondheidsbeleid ‘Milieugezondheidszorg’. Daarbij komt nog dat het is niet opgelegd dat die gegevens moeten verzameld worden, maar op vraag gebeurt van de bewoner/gebruiker of eigenaar van het gebouw.”

De artikelen 32 tot 34 van het decreet van 21 november 2003 en het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de organisatie van het netwerk voor de gegevensdeling tussen de actoren in de zorg’ regelen de omgang met persoonsgegevens met betrekking tot de zorg. De ontworpen regeling betreft evenwel de uitwisseling van gegevens tussen gemeentebesturen, OCMW’s, gemeentelijke huisvestingsambtenaren, gewestelijke ambtenaren, Vlaamse ambtenaren die bevoegd zijn voor het milieu, artsen, verpleegkundigen en maatschappelijk werkers of een beheerder of gebruiker van publieke gebouwen, enerzijds, en de Logo’s of het Agentschap Zorg en Gezondheid, anderzijds.

Er is bijgevolg geen decretale bepaling voorhanden waarin op zijn minst wordt geregeld in welke gevallen en voor welke doeleinden de persoonsgegevens in de aanvraag van een onderzoek voor een woning kunnen worden verwerkt. Gelet op het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 22 van de Grondwet moet eerst een dergelijke decretale basis gecreëerd worden alvorens de ontworpen bepaling doorgang kan vinden.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

8. Bij het ontworpen artikel 3, derde lid, van het Binnenmilieubesluit van 11 juni 2004 (artikel 2 van het ontwerp) wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de richt- en

¹⁹ Dat niet langer een beroep wordt gedaan op artikel 53 van het voormelde decreet, in tegenstelling tot wat wordt vermeld in de aanhef van het oorspronkelijke besluit van de Vlaamse Regering van 11 juni 2004, wordt door de gemachtigde als volgt toegelicht: “In het oorspronkelijke besluit werd melding gemaakt van artikel 53 van het decreet omdat het mogelijks nodig kan zijn om grenswaarden in de mens te bepalen (in de bijlage die kan aangepast worden). Tot nu is dit echter nog niet het geval geweest. De basis om het te doen is er, maar de uitvoering is tot nu nog niet nodig. De wijzigingen die nu voorgesteld worden, betreffen ook geen grenswaarden [lees: grenswaarden in de mens] dus vormt dit artikel geen rechtsgrond van de wijzigingen die voorgesteld worden.”

interventiewaarden, vermeld in het tweede lid, vast te leggen op voordracht van de Vlaamse minister bevoegd voor het gezondheidsbeleid, na het advies te hebben ingewonnen van het Agentschap Zorg en Gezondheid.

Op de vraag wat de zin is van deze machtiging van de Vlaamse Regering aan zichzelf, en waarom enkel wordt voorzien in de voordracht van de Vlaamse minister bevoegd voor gezondheidszorg, nu ook andere ministers het ontworpen wijzigingsbesluit en het Binnenmilieubesluit van 11 juni 2004 mee voordragen, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“De voordracht van de richt- en interventiewaarden gebeurt door de Vlaamse minister, bevoegd voor het gezondheidsbeleid (zijn bevoegde dienst adviseert hierin). Deze bepaling stelt alleen dat deze minister verantwoordelijk is voor de opvolging van die gezondheidswaarden en om wijzigingen voor te dragen aan zijn collega-bevoegde ministers die dan vanuit hun bevoegdheid, na hun akkoord, de nieuwe of gewijzigde waarden mee indienen bij de Vlaamse Regering en zij ondertekenen het ontwerp van wijziging bijgevolg ook. De term ‘voordragen’ schept waarschijnlijk de verwarring, het gaat dus niet om voordragen aan de Vlaamse Regering (dat gebeurt door alle drie).”

Ook met deze uitleg valt de zin van de ontworpen bepaling niet in te zien. In de eerste plaats is ze niet nodig opdat de door de gemachtigde geschetste werkwijze in de toekomst effectief wordt gevolgd. In de tweede plaats kan er in de toekomst steeds van worden afgeweken, bijvoorbeeld doordat het feitelijke initiatief uitgaat van een andere minister en een andere administratie, zolang de drie bevoegde ministers het ontworpen besluit samen voordragen. De ontworpen bepaling heeft dan ook geen enkele meerwaarde en kan beter worden weggelaten. Indien de stellers van het ontwerp zouden menen eraan te moeten vasthouden, zou de term “voordracht” moeten worden vervangen door een neutrale term als “initiatief”, zodat geen verwarring mogelijk is met de formele voordracht aan de Vlaamse Regering door de drie bevoegde ministers.

Artikel 4

9. In het ontworpen artikel 6, § 5 (artikel 4 van het ontwerp), wordt bepaald dat een model van het formulier voor gemotiveerde aanvraag voor onderzoek ter beschikking wordt gesteld op de website van het Agentschap Zorg en Gezondheid. Dat formulier moet “minstens” een aantal opgesomde gegevens bevatten.

Voor zover het formulier de loutere vertaling is van de elementen die worden bepaald in het Binnenmilieubesluit van 11 juni 2004 is er geen bezwaar tegen om dat formulier niet langer in regelgeving²⁰ vast te stellen. Het hanteren van het woord “minstens” lijkt hiermee evenwel in tegenspraak. Dat woord dient derhalve te worden weggelaten uit de genoemde bepalingen.

²⁰ Zie het ministerieel besluit van 16 maart 2006, dat wordt opgeheven bij artikel 11 van het te nemen besluit.

Artikel 10

10. In artikel 10 van het ontwerp schrijve men “De bijlage bij hetzelfde besluit *wordt vervangen* door de bijlage (...)”.

Bijlage

11. In de bijlage bij het ontworpen besluit wordt op het einde vermeld dat “[d]e meetmethoden van toepassing op de factoren, vermeld in de tabellen, (...) beschikbaar [zijn] op www.zorg-en-gezondheid.be”.

Indien daarmee een louter informatieve vermelding wordt bedoeld, kan deze bepaling beter worden weggelaten. Indien het daarentegen de bedoeling is om het gebruik van de betrokken meetmethoden dwingend op te leggen, moeten die meetmethoden worden opgenomen in het Binnenmilieubesluit van 11 juni 2004, bijvoorbeeld in een bijlage erbij.

12. Onder de bijlage schrijve men “Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van ... tot wijziging van diverse bepalingen van het Binnenmilieubesluit van 11 juni 2004 en tot opheffing van het ministerieel besluit van 16 maart 2006 tot vaststelling van het modelformulier en de procedure voor aanvragen van een onderzoek van het binnenmilieu” in plaats van “Gezien om te worden gevoegd bij het Binnenmilieubesluit van 11 juni 2004”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT